

[Dohrmann.]

villingernes størrelse, og dér er vi også uenige, det ved jeg godt – hvorfor overfører man så ikke bare det ekstra beløb til landskassen og så lader dem administrere pengene, som de vil. Det med først at udbetale dem og så kræve dem hjem i skat igen har da ikke noget med fornuft at gøre.

Holger Hansen (V):

Jeg synes nok, at hr. Dohrmanns sidste bemærkning spredte endnu mere usikkerhed om fremskridtspartiets Grønlandspolitik. Jeg har jo for få dage siden haft lejlighed til at læse kampagneleder hr. Glistrups artikel i Jyllands-Posten om disse sager, hvilket nok kunne give anledning til nogle bemærkninger, men det skal jeg afstå fra ved denne lejlighed. Men jeg vil godt sige til hr. Dohrmann, at jeg synes nok, det er en besynderlig udtalelse, hvis man vil fragå – og det forstod jeg, hr. Dohrmann ville – det sunde princip, at lokale områder selv skal bære ansvaret for de udgifter, man påtager sig. Hr. Dohrmann ved jo godt, at statskassens Grønlandsbudget er maksimeret. Han ved godt, at det er budgettallene, der køres efter, det er efter dem, finanslovforslaget fremlægges her i folketinget, og det er efter dem med korrektioner, som dette folketing laver, at finanslovforslaget bliver vedtaget. Hr. Dohrmann ved udmærket godt, at Grønlandsministeren ikke bare kan komme her og sige, at nu vil han gerne have noget mere at lægge op til Grønland. I øvrigt vidste Grønlandsministeren jo helt givet, hvem der i så fald ville gå imod. Det ville hr. Dohrmann og hans parti først og fremmest.

Altså er Grønland og de grønlandske kasser i den situation, at man har et maksimeret statstilskud, som ikke kan drives videre, og hvis man så ønsker at have offentlige udgifter derudover, må man selv betale dem. Det synes jeg er et fornuftigt princip, og det er dette princip, jeg gerne ønsker ført videre. Det er derfor, jeg på mit partis vegne har givet udtryk for forståelse for det lovforslag, der her foreligger, uden i dag endeligt at have givet tilsagn om, at det just er denne udformning, vi ønsker os.

Så ville jeg godt bare gøre den ene bemærkning til ministeren, at hr. Berglunds meddelelse om, at det ikke er i 1977, man ønsker landskat, men først i 1978, også var ny for mig, og det havde været meget rart, om vi havde fået denne meddelelse også i ministerens fremsæt-

telstestale eller måske i bemærkningerne. Det betyder jo i hvert fald, at formanden for det udvalg, som måtte blive nedsat, har væsentlig bedre tid på sig, end vi har for vane, og det er vi glade for.

Til sidst en bemærkning til hr. Steen Folke, og det skal være den, at jeg synes ikke, at der uimodsigt i Folketingstidende skal komme til at stå, at nogen her – i hvert fald ikke jeg – forventer og ønsker en grønlandsk selvstændighed. Vi skal ikke føre nogen hjemmestyrediskussion her i dag, men jeg vil gerne anholde den bemærkning og i hvert fald lægge den fra mig. Der har så vidt mig bekendt ikke fra noget ansvarligt sted i Grønland været rejst noget ønske om selvstændighed. Jeg vil gerne for mit vedkommende give udtryk for, at det heller ikke er vores.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det sidste indlæg gjorde mig overbevist om, at det, jeg har haft en anelse om i lang, lang tid, er rigtigt, og det er, at både den nuværende og den forhenværende Grønlandsminister ikke aner ret meget om, hvad de beskæftiger sig med, eller hvad de har beskæftiget sig med. De retter sig udelukkende efter de informationer, de får ovre i Hausergade eller andre steder.

Hr. Holger Hansen siger: er det da ikke rimeligt, at folk, der påtager sig nogle udgifter, selv skal betale dem? Det er det da, hr. Holger Hansen, men hvor skal pengene komme fra? Der er kun ét eneste sted, de kan komme fra. Hver gang man forhøjer udgifterne, skatter o. lign., så forhøjer man kort tid efter lønninger, priser, avancer, det hele, og derfor er der kun ét sted, pengene skal komme fra, og det er fra statskassen.

Kort bemærkning.

Holger Hansen (V):

Kun dette, at når den grønlandske kommunalbestyrelse eller det grønlandske landsråd skal lægge et budget og ønsker at forøge udgifterne, så må man med de tilstande, der nu råder, søge at kradse disse ind hos sine skatteborgere. Det må dog efter mit skøn være et fornuftigt princip.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.